

STUDIUL 6

OAMENI SIMPLI CHEMAȚI SĂ FIE UCENICI

COMENTARIU DE ALEJANDRO BULLON

În acest studiu vom vorbi despre misiunea noastră este de a duce Evanghelia până la marginile pământului și de o prezenta persoanelor de diferite categorii sociale. Deși, de cele mai multe ori, suntem tentați să le oferim mai multă atenție celor care ni se par mai importanți, vom vedea că ucenicia este pentru toate categoriile sociale, în mod deosebit pentru oamenii simpli, care aparent nu au multe să ofere bisericii.

Avem exemplul Domnului Isus, care nu aparținea unei familia înstărite, ci din contră, uneia modeste din punct de vedere financiar. El nu a încercat să intre în istorie ca un potentat, în sensul că nu a încercat să-și exercite puterea în mod despotic și arbitrar, nici măcar nu a ordonat celor din jur ce trebuie să facă. Isus a coborât pe pământ, S-a „îmbrăcat” într-un corp de „țărână”, a cunoscut personal ce înseamnă sărăcia și suferința ființei umane.

Mama lui Isus a fost o femeie simplă, de la țară, cu o inimă mare și cu o credință la fel de mare. Tatăl adoptiv al lui Isus, Iosif, a fost tâmplar. Isus, ca fiu al unei familii simple și sărace, a cunoscut neajunsurile încă de mic. Adu-ți aminte că nu s-a găsit nimeni care să-i ofere un loc mamei Lui ca să nască, nici măcar într-un han... Isus S-a născut într-un loc pe care puțini l-ar alege, un staul abandonat. Așa că de la cea mai fragedă vârstă a început să experimenteze disprețul și egoismul omului.

Așadar, Isus a făcut parte dintr-o familie umilă. Biblia consemnează faptul că, la consacrarea Lui la templu, familia Mântuitorului au dus ca dar două turturele. Legea lui Moise stipula că darul care trebuia adus cu această ocazie era un miel, dar exista o excepție pentru cei săraci. Pentru aceste familii un era ușor să obțină un miel, de aceea Dumnezeu accepta ca dar și o pereche de turturele. Felul cum Iosif și Maria s-au prezentat la templu ne descoperă situația materială a familiei. Ne aducem aminte că Isus S-a născut într-o iesle, aceasta datorită faptului ca părinții lui nu aveau bani să plătească o gazdă. Din acest motiv, a face ucenici dintre cei săraci, dintre cei mai simpli oameni din societate face parte din misiunea noastră. Să nu uităm că Cel care a fondat creștinismul, Cel care este Maestrul nostru, Cel care ne este Mântuitor, a fost un om fără mijloace materiale.

Ceea ce ar trebui să înțelegem este faptul că Evanghelia poate ajunge la oameni de la marginea societății, fără prea multe resurse, oameni săraci și nevoiași. Dacă ei primesc în inimă pe Isus ca Domn și Mântuitor, aceasta nu presupune ca vor continua viața în aceeași stare în care au fost găsiți de Evanghelie. Despre acest lucru vom vorbi în partea a doua a studiului nostru.

Vom menționa două minuni făcute de Isus, care sunt mai presus de normele umane, de lumea reală, care depășesc puterea de înțelegere a omului.

Prima minune este transformarea apei în vin, cu ocazia nunții din Cana Galileii. A doua minune este cea a înmulțirii pâinii și peștelui pentru hrănirea celor 5.000 de persoane. În ambele cazuri, Isus Se folosește de lucruri simple pentru a face minuni, cum ar fi: apă, pâine, pește.

Ce ar putea fi mai simplu decât apa? Este minimul pe care o ființă umană îl poate avea pentru a supraviețui. De asemenea pâinea este minimul pe care omul îl poate mânca pentru a trăi. Cei cinci pești, menționați în Biblie cu ocazia înmulțirii pâinii și peștilor, nu erau pești mari. Cuvântul grecesc folosit face referire la niște pești mici.

Isus se folosește de aceste lucruri simple, mici, aparent ne semnificative, și face cu ele minuni, transformându-le în lucruri mari. Mesajul este clar pentru noi, deși procesul de transformare este transcendent, imposibil de explicat pentru rațiunea umană. Orice lucru în mâinile Mântuitorului ajunge nu doar să fie de folos, ci să impresioneze prin dimensiune și măreție.

Isus Și-a ales doisprezece ucenici dintre pescari, vameși, oameni simpli, fără multă școală, și prin ei a pus bazele creștinismului, care a revoluționat lumea. Este bine știut că a ales o femeie disprețuită pentru a evangheliza o cetate din Samaria. În altă ocazie, pentru a răspândi vestea cea bună, a ales un om care fusese de curând eliberat de sub puterea demonilor. Persoanele nevoiașe și aflate în situații precare, pe care câștigăm la Hristos, în mâinile lui Dumnezeu, ajung să schimbe în mod miraculos traiectoria vieții lor.

Evanghelia nu ne eliberează doar de păcat, ci și de ignoranță, de mediocritate, de sărăcie și din apatie. Poate că Petru este unul dintre cele mai bune exemple în acest sens. Doar Isus poate să ia niște persoane obișnuite și să le transforme în instrumente puternice și utile pentru misiunea noastră și pentru Împărăția Sa.

Petru a fost unul dintre personajele cele mai influente ale creștinismului. Când l-a întâlnit Isus, nu era decât un om ignorant, incult, egoist, complexat și traumatizat. Îi plăcea să vorbească fără să gândească și o făcea pentru a induce în eroare, pentru a demonstra că știe, deși nu știa nimic. Dar Isus l-a luat în mâinile Sale, ca pe un bucată simplă de lut, și a început să-l modeleze.

Îți aduci aminte când Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi cine spune lumea că este El și apoi i-a întrebat personal: „Cine credeți voi că sunt Eu?”. Nimeni nu a știut să răspundă, fiecare spunea altceva. Petru a fost singurul care a răspuns cu siguranță: „Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu”. Iar Isus i-a spus că Tatăl din cer l-a învățat ce să răspundă. Putem vedea cum Petru începea deja să se dezvolte, să fie sensibil la vocea Duhului Sfânt, să înțeleagă revelația divină. Deja nu mai era un pescar grosolan.

Cu ocazia răstignirii Petru Și-a renegat Învățătorul, nu l-a recunoscut, i-a fost frică, fiind învins de presiunea socială. Cine putea să spună că, după trădare, Petru nu era un caz pierdut? Dar Isus nu se înșeală niciodată. El i-a dat o noua ocazie, pe care ucenicul Său a fructificat-o. În final, Petru s-a transformat în predicatorul curajos al Evangheliei. Biblia ne face cunoscut că până și umbra hainei sale făcea minuni. Tradiția spune că a fost răstignit cu capul în jos, pentru că nu s-a considerat demn să fie răstignit la fel ca Maestrul său.

Dragul meu, îți dau în sfat! Niciodată, dar niciodată să nu crezi că cineva care, aparent, nu este important, nu este totuși prețios în ochii lui Dumnezeu și nu poate fi transformat de El.

Trecem la partea a patra a studiului care ne vorbește despre valoarea ființei umane. Aș vrea să citim acum Luca 12,6-7:

Nu se vând oare cinci vrăbii cu doi bani? Totuși, nici una din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu. Și chiar perii din cap, toți vă sunt numărați.

Deci să nu vă temeți: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

Dragul meu, viața ne lovește de multe ori și o face destul de puternic câteodată, astfel încât ne facem să ne simțim fără putere, inutili. Deși pot crede că circumstanțele dificile te pot determina să te simți lovit, nu pot înțelege dacă cineva s-ar simți îndreptățit să-ți diminueze valoarea.

Vei găsi pe stradă, la școală sau la locul de muncă, între prieteni sau chiar în familia ta pe cineva care se amuză să-ți facă rău sau să fie încântat să te vadă lovit și prăbușit. Unii chiar nici nu se gândesc la urmările faptelor sau vorbelor lor. Textul pe care tocmai l-am menționat vorbește însă despre valoarea infinită pe care o ai în ochii lui Dumnezeu.

O pasăre are o valoare mare pentru Dumnezeu, și niciuna nu moare fără ca El să nu știe. Doar că Isus nu a venit să moară pentru păsări, indiferent de valoarea pe care o au el în ochii Lui. Hristos a venit să moară pentru tine și pentru mine. La acest lucru trebuie să meditezi și în el să te ancorezi atunci când ești tentat să crezi că nu ai nicio valoare.

Tu va trebui să faci ceva: ceea ce ai, puțin sau mult, să așezi în mâna lui Dumnezeu și să-I permiți Lui să te modeleze. El dorește să te predai Lui până când te va transforma într-un diamant prețios.

Creștinismul nu recunoaște diferențe de clase sociale, nu are granițe de sex, culturale și nici măcar economice. Una dintre multele valori ale creștinismului este că a ridicat acele bariere pe care păcatul le-a instaurat. Această temă este ultima parte a studiului nostru.

Pavel spune în Galateni, 3, 27-29

Toți care ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos.

Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.

Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți sămânța lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.

Ce veste minunată! Isus a desființat prejudecățile și barierele umane. Știi care este unul dintre instrumentele pe care Mântuitorul le folosește pentru a desființa orice barieră dintre oameni? Acesta este Sabatul.

Să citim Exod 20,8-11:

Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești

Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.

Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

O idee clară reiese din acest text, și anume că Sabatul este o zi de închinare pentru toți, fără deosebire: pentru tine, pentru fiii tăi, pentru cei care lucrează pentru tine, pentru animalele care îți aparțin și chiar pentru străinul care este în casa ta.

Înțeleg că în Sabat nu există angajat și angajator, maestru și ucenic, roman sau maghiar. Nu găsim rase, steaguri sau limbi diferite. Toți sunt așezați pe aceeași treaptă, cea de închinători, iar în acest fel Sabatul este o zi a egalității între oameni, o zi în care oamenii se raportează în mod egal la Dumnezeu.

Sabatul nu este decât un instrument în mâna lui Dumnezeu, pentru că Cel care cu adevărat aduce la același nivel, tratează în mod egal ființele umane este Hristos.

Observă ce spune Pavel în Coloseni 3,20-21:

Și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut.

Aici nu mai este nici Grec, nici Iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici Barbar, nici Scit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul și în toți.

Acest text confirmă ceea ce spuneam adineauri. Hristos așează pe toți oamenii pe aceeași treaptă, îi pune laolaltă. El desființează granițele sociale și rasiale. De aceea, repet, Domnul folosește Sabatul ca un instrument de egalizare. Prin intermediul Sabatului, Domnul începe în ființa umană un proces de refacere, un proces care trebuie să restabilească în om chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Din acest motiv, noi, ca ucenici ai Marelui Maestru, nu trebuie să căutăm doar persoanele care ni se par importante sau să spunem că doar anumite persoane ar putea fi un ajutor potrivit pentru biserică. Există oameni care aparent nu au valoare, oameni simpli și poate modest pregătiți care pot ajunge ucenici ai lui Isus. Ei pot să fie transformați și să ajungă puternici și mari.

Cel mai bun exemplu este un copil. Crezi că putem să disprețuim abilitățile unui copil sau să-l disprețuim pentru că este incapabil? Crezi că putem cunoaște pe deplin potențialul unui copil? Nu! De aceea, nu trebuie să fim selectivi când vine vorba de Evanghelie și de a-i aduce pe oameni la Isus. Dragul meu prieten, aceasta este misiunea ucenicului. Domnul să ne învețe, să ne călăuzească și să ne binecuvânteze!